

ת"פ 20/08/12880 - מדינת ישראל נגד עלא חגי אחמד

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 20-08-12880 מדינת ישראל נ' אחמד (עוצר)

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיא

בענין: מדינת ישראל

הממשימה

נגד

הנאשם

עלא חגי אחמד

גזר דין

כתב האישום וההיליכים

1. הנאשם הורשע, על פי הודהתו, בעובדות כתוב אישום מתוקן המיחס לו תשעה אישומים שונים במהלךם, בין התאריכים 5.7.2020 - 20.7.2020 התפרץ לשמנוה רכבים שונים באזור חיפה והקריות ונגב מהם רכוש. לא אפרט את עובדותיו השונות של כל מקרה ומקירה, אלא אזכיר כי הנאשם פעל באופן דומה בכל ההתפרצויות, ניפץ את שמשת חלון הרכב באמצעות אבן או כלי כלשהו ובשבועה מקרים (מתוך השמונה) גנב מהרכבים מערכות מולטיימדיה ומצלמות דרר, תוך שהוא מותיר בהם נזקים. במקרה אחד הניסיון לא צלח ומשכך יוסחה לנאשם עבירות ניסיון בלבד. באربע מקרים הגיעו הנאשם למקום ביצוע העבירות כאשר הוא נוהג ברכב הגם שהוא פסול להניגה ובאחד המקרים, אף עשה כן כשהוא תחת השפעת משקאות משכרים.

2. בגין מעשים אלו יוסחו לנאשם העבירות הבאות: שבע עבירות של פריצה לרכב בכוננה לגנוב, לפי סעיף 313(א) סיפה לחוק העונשין (להלן - חוק העונשין); שבע עבירות של גנבה מרכב, לפי סעיף 413(א) לחוק העונשין; שמונה עבירות של חבלה במכשיר ברכב, לפי סעיף 341(א) לחוק העונשין; חמיש עבירות של החזקת כלי פריצה, לפי סעיף 341(ז) לחוק העונשין; עבירה אחת של פריצה לרכב, לפי סעיף 341(ז) לחוק העונשין; עבירה אחת של ניסיון גנבה מרכב לפי סעיף 341(א)+סעיף 25 לחוק העונשין; ארבע עבירות של נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש]; ארבע עבירות של נהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנوعי [נוסח חדש], תש"ל-1970; ועבירה אחת של נהיגה בשכרות לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה.

טיעונים הצדדים והראיות לעונש

3. ב"כ המשימה עמדה על חומרת מעשו של הנאשם, הבאה לידי ביטוי בריבוי ותכיפות המעשים וטענה כי הערכים המוגנים שנפגעו ממעשו הם שמיירה על קניינו ובטחונו של הפרט ושל הציבור. ביחס למתחם העונש ההולם

עמוד 1

ביקשה המאשימה לקבוע כי מדובר באירועים נפרדים אשר מתחם העונש הולם עבור כל פריצה לרכב וגנבה נע בין 8 חודשים מסר בפועל ועד 14 חודשים מסר בפועל, וביחס לעבירות נהגה בפסילה ונוהga תחת השפעת אלכוהול טעונה המאשימה כי יש לקבוע מתחם הנע בין 15 ימי מסר בפועל ועד 18 חודשים מסר בפועל. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם נטען כי מדובר בנאים בעל עבר פלילי מכובד, שאף ריצה מסרים מאחורי סורג ובריח ולחובתו מסר מותנה בר הפעלה. לפיכך ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם מסר בפועל ארוך לצד הפעלת המסירה במצטבר וכן מסר מותנה, פסילת רישון בפועל ופסילה על תנאי, קנס ופיצוי לכל המתלוננים.

4. ב"כ הנאשם טعن כי לאור סמיכות הזמן בין ביצוע עבירות הרכוש, והקשר ההדק ביןיהן, יש לראותם כאירוע אחד בגין יש לקבוע מתחם ענישה כולל. נטען כי לא מדובר היה בפריצות מתוחכמות, והן בוצעו תחת מצב נפשי וככלילי דוחק של הנאשם. כן נטען שהמניע לעבירות לא היה כלכלי, והנתנו אף השליך את הרכוש שגנבו ולא מכרכו אותו (אצין כבר עתה שטענה זו לא הוכחה). ביחס לעבירות הרכוש עתרה הגנה לקביעת מתחם אחד הנע בין 12 חודשים מסר ועד 24 חודשים מסר, מסר על תנאי ופיצוי, וביחס לעבירות התעבורה נטען כי המתחם בין בין מסר מותנה ועד מספר חודשים מסר בפועל. ביחס לעונש הראו הפנה הסגורה לנטיות האישיות של הנאשם ולמצבי הבריאות, וכן טען כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, שיתף פעולה באופן מלא, הוא אב לארבעה ילדים ואשתו נמצאת בהריון. כן נטען כי הרשות האחרונה היא בגין עבירה משנת 2016. על כן עתרה הגנה לגזר את עונשו של הנאשם בחלוקת התחתון של המתחם.

5. הנאשם בדברו האחרון הביע צער על מעשיו ומספר על אודות הנסיבות שהובילו אותו לבצע את העבירות.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

6. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, על בית המשפט לגזר את הדין לאחר קביעת מתחם ענישה הולם את העבירה בנטיותה. טרם שיועשה כן, עליו לקבוע האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד, או שמא מספר אירועים בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין. לאחר קביעת המתחם יש להחליט אם ראוי לסתות ממנו, לפחות או לחומרה, שאחרת יגזר העונש בגדרי המתחם שנקבע. בעת קביעת מתחם העונש הולם מתחשב בית המשפט בעקרון המנחה בענישה - הלימה, בערך החברתי שנפגע, במידה הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט' לחוק העונשין. כאמור, הצדדים חולקים בשאלת האם יש לראות בכל מקרה ומקרה שבכתב האישום כאירוע נפרד לצורך קביעת מתחם הענישה, אם לאו.

7. עמדתי בעניין זה היא כעמדת המאשימה. אך יתכו לשאלת זו פנים לכאן ולכאן. כל העבירות בוצעו בסמיכות זמניות והן זהות בנטיות ביצוען (למעט אישום 9). עם זאת, הרושם הכללי לדעתו הוא מועדות עברייןית וחזרתיות ולא דווקא תכנית עברייןית אחת המקיימת את מבחן הקשר. יפים בעניין זה הדברים הבאים:

"דומני כי לשאלת אימתי עסקין באירוע אחד ואימתי במספר אירועים, כאשר עסקינו

בפרשה פלילית רבת היקף, לא תיתכן 'תשובה מחייב', והוא תלוי - גם בהגדרות המשוללות ביותר - בנסיבות המקירה ובמບטו הכלול של בית המשפט על הפרשה. לשיקול הדעת נודע מקום מובהק, ובית המשפט ישקל אם צריך הוא להכנס ל'פרטנות שבסוגיות' או לקבוע שורה תחתונה ראויה" (דנ"פ 2999/16 **ழורחי נ' מדינת ישראל** (22.5.2016)).

8. כאמור, העבירות בוצעו אמנים במקומות סמוכים, אך מדובר בימים שונים, בערים שונות, בעבורות שאין תלויות האחת בשניה ואשר בוצעו לפני מתלוננים שונים. בנסיבות אלו, סמכות הזמן, זהות המקרים (למעט איורע 9 והעובדה שהם בוצעו מתוך רצון "לכסף כל" אינם מספיקים לדעתן על מנת לקיים את מבחן הקשר (לدين בנוסא ראו: ע"פ 4910/13 **ג'ابر נ' מדינת ישראל** (29.10.2014); ע"פ 2519/14 **קייאן נ' מדינת ישראל** (29.12.2014); רע"פ 4760/14 **קיסלמן נ' מדינת ישראל** (7.5.2015); ע"פ 5643/14 **אחמד עיסא ואח' נ' מדינת ישראל** (23.6.2015)). אצין עוד כי השקפה על כל העבירות והאישומים כאירוע אחד, תמעט מחומרתם ולא תבטא נכונה את האופן בו יש לראות את הדברים. (ראו: ע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נ' דלאי** (3.9.2015); ע"פ 5668/13 **ערן מזורני נ' מדינת ישראל** (17.3.2016); תזכיר חוק העונשין (הבנייה) שיקול הדעת השיפוטי בענישה - תיקונים שונים), תשע"ז-2015). בענין זה אפנה גם לעפ"ג (ח') 17-08-12662 **מדינת ישראל נ' יעקב כהן** (26.10.2017), שם נקבע ביחס למספר התפרצויות לדירה כי יש לראות בכל התפרצויות אירוע נפרד, חרף הדמיון ביצוע והשיטות.

9. סיכומו של דבר, יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אישום. עם זאת, מובן כי לאור הדמיון בנסיבות שבין רוב האירועים, יקבעו ככל מתחמים דומים בגין אירועים דומים. אצין עוד בענין זה כי הגם שייקבעו מתחמים נפרדים, אטיל על הנאשם עונש אחד כולל בגין כל העבירות בהן הורשע. קביעת עונש נפרד בגין כל עבירה תהא בבחינת התחשנות מחמירה מדי עם הנאשם וראוי לקבוע עונש כולל המביא בחשבון את מכלול הנסיבות.

10. **הערכים המוגנים בבסיס העבירות:** הנאשם פגע במידה ממשית בערכיהם המוגנים של שמירה על רכוש הציבור, בטחונו ופרטיותו. באשר לעבירות התעבורה בהן הורשע הנאשם אצין כי מדובר בעבירות חמורות בהן גלום סיכון רב לציבור הנהגים והולכי הרgel. ראו בענין זה רע"פ 1483/19 **לייפשיץ נ' מדינת ישראל** (6.3.2019):

"נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובנה סכנה לביטחונם ולשלוםם של הנהגים והולכי הרgel שבשבביה, והוא אף משקפת יחס מזלאל בח' אדם, בצווי בית המשפט ובחוק".

ראו גם: רע"פ 665/11 **אבו עאמר נגד מדינת ישראל** (24.1.2011)):

"עבירות נהגה בפסילה ללא ביטוח ולא רישיון, יש בהן לא רק דופי פלילי אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי דרך (וגם לנוהג עצמו) זה עיקר, וכן קשים ב泯ימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם יקרו חיללה, בעת נהיגה כזאת".

11. **נסיבות הקשורות ביצוע העבירות:** שיטת ביצוע התפרצויות לרכב הייתה אלימה בכל האירועים (ניפוץ שמשה באמצעות מברג/חפץ אחר). הנאשם ביצע מספר רב של התפרצויות, באופן שיטתי ועם תעוזה רבה, חלון אף בשעות היום. ניכר גם שקדם לביצוע העבירות תכנן שכן הנאשם היה מצוד בכל פריצה בחלק מהקרים, ובכל מקרה פירוק מערכת מולטימדיה דורשת ידע והצידות בכלים. ביחס לנזק שנגרם למחלונים ברוי כי מדובר בנזק כלכלי לא מבוטל (כפי שאף מפורט במספר אישומים) וזאת לצד נזקי המשנה - פגעה בפרטיות ובתחושת הביטחון - שאף הם נפגעו (עפ"ג 14-08-2014 מדינת ישראל נ' ابو חאטים (27.8.2014)).

12. **מדיניות הענישה:** לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוגעת בעבירות של התפרצויות וגנבה מרכיבים אפונה לפסקי דין הבאים: רע"פ 7362/14 **אבי ריא נ' מדינת ישראל** (4.11.2014), בו נדחה ערעור נאשם שנדון ל-6 חודשים בעבודות שירות בגין התפרצויות וגנבה מרכיב; רע"פ 780/12 **זיתון נ' מדינת ישראל** (8.2.2012), בו נדחתה בקשה לרשות ערעור של הנאשם על חומרת עונשו- 30 חודשים מאסר (6 חודשים בגין עבירה התפרצויות לרכב וגנבה והיתר בגין הפעלת מסרים מותניים); עפ"ג 10-10-2018 **מדינת ישראל נ' שושנה** (10.1.2017), בו התקבל ערעור נאשם על חומרת עונשו והואטו עליו 30 חודשים מאסר חלף 36 חודשים הפעלת מסר מותנה בחווף) בגין שישה מקרי התפרצויות וUBEIROOT נלוות שביצע עם אחר; עפ"ג 14-08-2014 **מדינת ישראל נ' ابو חאטים** (27.8.2014), בו קבע בית המשפט המחויז כי מתחם העונש ההולם עבור התפרצויות אחת לרכב וגנבה ממנו נע בין 6 חודשים מאסר ל-12 חודשים. בעניין זה החמיר בית המשפט המחויז בעונשו של הנאשם אשר הורשע בשתי עבירות התפרצויות וגנבה מרכיבים והעמיד אותו על 12 חודשים מאסר בפועל חלף שבעה חודשים מאסר; עפ"ג 13-07-2018 **מדינת ישראל נ' ברנס** (17.11.2013), בו הוחמר עונשו של הנאשם שההורשע בפריצה אחת לרכב, ממארט על תנאי (בשל סיכון שיקום) ל-4 חודשים מאסר בעבודות שירות; עפ"ג 12-09-2016 **מדינת ישראל נ' מסרי** (31.10.2013), בו התקבל ערעור המדינה והוחמר עונשו של הנאשם שההורשע בחמש עבירות של התפרצויות לרכב וגנבה ל-14 חודשים מאסר, חלף צו מבחון ומארט מותנה בשל סיכון שיקום; עפ"ג 19-08-2019 **היב נ' מדינת ישראל** (23.10.2019), בו נדחה ערעורו של הנאשם שההורשע בשלושה אירועי פריצה לרכב וגנבה, וUBEIROOT נוספות, ונידון ל-8 חודשים מאסר בפועל, ממארט על תנאי, קנס ופיצוי; עפ"ג 19-02-2019 **בחובט נ' מדינת ישראל** (22.5.2019), בו נדחה ערעור נאשם שההורשע באירוע אחד של פריצה לרכב, גנבה מרכיב וחבלה במכשיר לרכב, יחד עם אחר, ונידון ל-12 חודשים מאסר בפועל, מאסרים על תנאי, קנס, פיצוי ופסילה בפועל.

13. ביחס למדיניות הענישה הנוגעת בעבירות התעבורה המיחוסות לנאים, אפונה לרע"פ 10/2920 **היב מוחמד נ' מדינת ישראל** (7.5.2020) בו אושר עונש מאסר בן 12 חודשים (אגב הפעלת מע"ת בגין חודשים) לנאים שההורשע בשתי עבירות של נהיגה בזמן פסילה. עברו התעבורי של הנאשם היה מכבייד במרקלה זה; רע"פ 8013/13 **אמיר מסعود נ' מדינת ישראל** (18.12.2013) בו נידון הנאשם שההורשע בעבירות של נהיגה בפסילה, נהיגה כשרישון הנהיגה פקע מעל 12 חודשים ונוהגה ללא ביטוח. בית המשפט העליון ציין כי המתחם שקבע בית המשפט לתעבורה, הנע בין 7 חודשים מאסר בפועל ועד 20 חודשים הוא "מתחם הולם"; עפ"ת 18-04-16663 **ונג'ידאת נ' מדינת ישראל** (10.5.2018), בו אישר בית המשפט המחויז בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון ולא ביטוח, נהיגה בקלות ראש וUBEIROOT נוספת על פקודת התעבורה, מתחם הנע בין מאסר קצר, שניtan לשאת בדרך של בעבודות שירות ועד 20 חודשים מאסר בפועל; כן ראו בנושא עפ"ת 18-05-42874 **סיטו נ' מדינת ישראל** (4.6.2018); פ"ל 17-02-2023 **מדינת ישראל נ' וקנין** (28.4.2019), בו הורשע הנאשם בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה תחת השפעת אלכוהול וUBEIROOT נלוות ונידון ל-9 חודשים מאסר לריצו' בדרך של בעבודות שירות וענישה נלוות; תת"ע

17-12-9556 **מדינת ישראל נ' ותד עבד אלטיך** (16.10.2018), בו הורשע הנאשם בעבירות נהיגה בשכרות וכן צרף תיק נוסף בו הורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בשכרות, נהיגה ללא ביטוח ונוהג בקלות ראש, ונידון ל-6 חודשים מאסר בפועל ועונישה נלוות; פ"ל 16-03-16 **מדינת ישראל נ' אלמה** (14.3.2017), בו הורשע הנאשם בעבירות של נהיגה בפסילה, נהיגה בשכרות, נהיגה ללא רישון, נהיגה ללא ביטוח ונידון ל-3 חודשים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועונשים נלוויים; פ"ל 13-04-17 **מדינת ישראל נ' גבראין** (28.2.2017), בו הורשע הנאשם בעבירות של נהיגה בפסילה ונוהga בשכרות ונידון למאסר על תנאי, פסילה בפועל וקנס.

14. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחמי העונשה בענייננו הם כדלקמן:

- מתחם העונש ההולם לכלaira באישומים 1,2,5,6,8,1 נع בין מספר חודשי מאסר שניית לשאת בעבודות שירות ועד 12 חודשים מאסר.
- מתחם העונש ההולם לכלaira באישומים 3,4,7 נע בין מספר חודשי מאסר שניית לשאת בעבודות שירות ועד 18 חודשים מאסר בצוירוף פסילת רישון.
- מתחם העונש ההולם את העבירות באישום מס' 9 נע בין מספר חודשי מאסר שניית לשאת בעבודות שירות ועד 18 חודשים מאסר בצוירוף פסילת רישון.

קביעת עונשו של הנאשם

15. שני הצדדים ביקשו לגוזר את העונש בגדרי מתחמי העונשה ומובן שכך יש לעשות, שכן לא מתקיים במקרה זה התנאים להריגה ממתחם העונשה, לקויה או לחומרה.

16. לצורך גזרת עונשו של הנאשם הבatoi' בחשבו את הودאות בהזדמנות הראשונה, בה ראייתי לא רק חיסכון בזמן שיפוטי, אלא בעיקר Chratta כנה. נתתי דעתני גם למצבו הבריאותי של הנאשם כעולה מדבריו ומהמסמכים שהוגשו וכן לפגיעה שתיגרם לו ולבני משפחתו בעטיו של עונש מאסר ממושך.

17. מנגד, הבatoi' בחשבו לחומרה את עבורי הפלילי המכובד הכלול בשורה ארוכה של עבירות דומות בגין ריצה מסרים מאחורי סוג ובריח. אצין עוד בעניין זה כי הנאשם נידון ביום 16.12.2018 לazo מבחן בן 18 חודשים ומאסר מותנה בגין עבירות דומות, ודומה שלא היה בכך כדי להשיבו בדרך הישר והוא חזר לסورو. כן אציג כי בගילוין הרשותות התעבוריית מצין שה הנאשם הורשע כבר לשוש פעים בעבירה של נהיגה בזמן פסילה ובגילוין הרשותות הפלילי מצינוות שתי הרשותות נוספות בעבירה זו (סה"כ חמישה רשותות קודמות). כתת הורשע הוא כאמור ארבע עבירות נוספות של נהיגה בזמן פסילה ודומה אףוא שה הנאשם אינו מכובד את צווי בית המשפט ונוהג (תרתוי ממשמע) כישר בעינוי תור

התעלמות מהחוק ומהחלטות בית המשפט.

18. משך, לעונש שאטיל תתווסף פסילת רישון לתקופה משמעותית. עם זאת, עיר בעניין זה כי המאשימה לא בקישה להטיל על הנאשם עונש פסילת מינימום בת 10 שנים כאמור בסעיף 40(א)(1) לפקודת התעבורה. בחינתה עבורי התעבורה מלמדת כי תנאי הסעיף מתקיימים לכואורה שכן קיימות שתי הרשעות בעבירות של נהיגה בזמן פסילה בתקופה של עשר שנים לפני ההרשעה כיום (מנגד, למסקנה שאין לראות בעובדה שהנואשם הורשע כתעבורה בעבירות של נהיגה בזמן פסילה כמשמעותו סעיף 40א הנ"ל ראו: עפט (ט) 20-01-72310 **מדינת ישראל נ' גומעה עודה** (8.6.2020)). לאור כך, והגמ שתנאי הסעיף מתקיימים לכואורה, לא סבירתי שנכן לעשות שימוש בסעיף זה. מדובר בסעיף ענישתי מחמיר אשר אין זה ראוי לעשות בו שימוש כאשר המאשימה לא עתרה לכך והנואשם לא זכה להtagnon בפני שימוש בו.

19. המסקנה העולה משלוב עבורי הפלילי של הנאשם, ריבוי העבירות בהן הורשע, עבורי הפלילי והתעבורי המכבד והעובדת שלאחרונה נידון לעונש שיקומי שלא היה בו להשיבו למוטב, היא שנכן להשית עליו עונש מאסר ממושך, בשילוב פסילה ארוכה של רישון הנהיגה. כן נכון לחיבורם בפיזיים למתלווננים בהם פגע. אצ"נ ביחס לפיזוי כי חלק מהאישומים פורט סכום הנזק ואולם לא ברור היה מהטייעון האם לבעל הרכבים נגרמו נזקי ממון, או שמא הם פוצו על ידי חברת הביטוח. לאור הסבירות הגבוהה שהמתלווננים פוצו על ידי חברת הביטוח, אפסוק סכום שיבטה את נזקי המשנה לעומת הנזק הממוני הישיר.

20. סיכומו של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

.א. 24 חודשים מאסר בפועל.

.ב. אני מפעיל עונש מאסר מוותנה בן 3 חודשים מת"פ 17591-08-16 (בית משפט שלום קריות) מיום 16.12.2018 וזאת באופן מצטבר לעונש המאסר אותו הטלתית.

סה"כ ישא הנאשם 27 חודשים מאסר וזאת מיום מעצרו - 20.7.23

.ג. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים וה坦אי הוא שהנואשם לא יעבור בתוך שלוש שנים, כל עבירה רכוש שהוא פשוט, או נהיגה בזמן פסילה, או נהיגה בשכרות.

.ד. פסילה בפועל לתקופה של 36 חודשים וזאת במצטבר לכל פסילה אחרת בה נושא הנאשם.

.ה. אני מחייב את הנאשם לפצות את עדי תביעה 1,5,7,17,25,27,30,34 בסך של 3,000 ל"כ אחד. הסכומים ישולמו בשישה תשלוםoms שווים ורצופים החל מיום 1.4.21; לא ישולם תשלום אחד במועדו תעמוד היתריה לפירעון מייד.

עמוד 6

המאשימה תמציא לorzירות את פרטי חשבון הבנק של המתלונים השונים ותביא לידיעתם את סכום הפיצויים שנפקק לטובתם. מובן שאין בפסקתי למצות את מלא זכותם של המתלונים ופתחה בפניהם האפשרות להגיש תביעה אזרחית בגין מלא נזקם.

מציגים - כלי פריצה - להשמדת

זכות ערעור בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ל"י תשפי תשפ"א, 18 אוקטובר 2020, במעמד הצדדים.